

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 8 Ἰανουαρίου,

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 15,969, ἀποκριτικὸν περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Μήτρου Πετροζόπουλου καὶ Ν. Ἀποστολόπουλου, ὅτι διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐξετάσεις περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ ἐπομένως τὸ δίκαιον.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 15,936, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείεται ἀναφορὰ τῆς διευθυνούσης τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπῆς, ἐμπεριέχουσα καὶ ἀντιγραφὴν ἀναφορᾶς τῶν ἐν Μεσολογίῳ ἐπλαρχηγῶν, οἱ ὅποιοι παρακαλοῦσι νὰ γενῇ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ὅσων χρημάτων ἐχάθησαν εἰς τὴν ἔξω τοῦ Μεσολογίου νυκτερινὴν ἐνεδραν τῶν ἐχθρῶν, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν, καὶ ἐπιάσθησαν καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ στρατηγοῦ Γ. Βαλτινοῦ. Τὸ Ἐκτελεστικὸν καθυποβάλλει αὐτὴν τὴν ζήτησιν τῶν ἐπλαρχηγῶν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ περιμένει τὴν περὶ τούτου γνώμην του. Ἀπεφασίσθη, ν' ἀποζημιωθῶσιν οὗτοι οἱ ἐπλαρχηγοί, ὅχι ὅμως δικαιοδικῶς, ἀλλὰ δι' ἀμοιβὴν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα πιστῶν ἐκδουλεύσεών των. Ὅθεν καὶ ἐστάλη ἡ ἀπάντησις διὰ Προβουλεύματος.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 15,941, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείεται ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῆς διευθ. τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπῆς, καὶ ἀναφορὰ τοῦ πατριώτου Χρήστου Βάρφη Χιμαρραίου, ὁ ὁποῖος ζητεῖ νὰ τῷ δοθῇ ὁ βαθμὸς τῆς ἀντιστρατηγίας μὲ διαταγὴν τοῦ νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἰδηγίαν του 60 στρατιώτας. Τὸ Ἐκτελεστικὸν κρίνει συμφέρουσαν τὴν αἴτησιν τοῦ εἰρημένου, καὶ περιμένει τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ. Δὲν ἐνεκρίθη ἡ πρότασις αὕτη ἐπειδὴ ἀντιβαίνει εἰς τὴν προγενομένην ἀπόφασιν τοῦ νὰ μὴ δίδωνται εἰς τὸ ἐξῆς βαθμοί, οὔτε διαταγαὶ στρατολογίας. Ἀπεφασίσθη ὅμως, νὰ γράψῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν καὶ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐν

καιρῷ δέλει τῷ γενῇ ἡ πρέπουσα ἀνταμοιβὴ διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις του. Ὅθεν καὶ ἐστάλη ἡ ἀπάντησις διὰ Προβουλεύματος.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 15,968, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐνεκρίθησαν καὶ παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τὰ ἐκλεχθέντα μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ περὶ ὑποθήκης νόμου ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξεδόθησαν πρὸς αὐτὴν αἱ ἀνήκουσαι διαταγαὶ καὶ ὁδηγαί.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 15,960, ἀποκριτικὸν περὶ τῶν ἑκατὸν χιλ. γροσίων τῶν χρεωστούμενῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δόσεως τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων τῆς ἐπαρχίας Γαστούνης, ὅτι τὸ Ἐκτελ. ἐνήργησε δραστηρίως, ὥστε νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ χρεωστοῦντες αὐτὰ νὰ τὰ πληρώσωσιν.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν παριστάτων τῆς Γαστούνης, Κ. Ἰωάννου Σισίνης καὶ Κ. Διονυσίου Παπ. Γιαννοπούλου, διὰ τῆς ὁποίας παραπονοῦνται ὅτι ἀνεφέρθησαν καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ Βουλευτικόν, καὶ δὲν εἰσηκούσθησαν τὰ προφανῆ δίκαιά των. Παρακαλοῦσι δὲ πάλιν, νὰ εἰσακουσθῶσι, καὶ νὰ ἐλευθερωθῶσι τῆς φυλακῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὡμίλησεν ὁ Βουλευτὴς Κ. Κωνσταντῖνος Ζωγράφος τὰ ἀκόλουθα:

« Μακρὰν τοῦ Ναυπλίου, ὅταν τὸ Βουλευτικὸν ἔγραψεν εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ οἷς οἶδε τρόποις τοὺς ἐνοικιαστὰς τῆς Γαστούνης εἰς τὸ νὰ ἀποδώσωσι τέλος τὰ 100 χιλ. γρόσια, περὶ ὧν πολλὰ λάκεις πολλὰ ἐρρήθησαν, δὲν ἔμαθα, παρὰ μὲ ἄκραν τῆς ψυχῆς μου ταραχὴν ὅτι οἱ Κύριοι Ἰ. Σισίνης καὶ Δ. Παπ. Γιαννοπούλου, πρὶν ἀντιπρόσωποι τῆς Γαστούνης, καθεῖρχθησαν, ὡς ἀθετήσαντες τὴν ὑπόσχεσιν, ἢ καὶ ὡς καταχρώμενοι τῶν δημοσίων χρημάτων, χωρὶς διόλου νὰ προηγηθῇ δι' αὐτοὺς ὅ,τι ὁ ὀργανικὸς νόμος σαφέστατα διορίζει εἰς τὸν § ξέ., ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον καθεῖρχθησαν δυνάμει τῆς αὐτογνώμονος φράσεως ταύτης ἀπὸ τοῦ Βουλευτικοῦ πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν διευθυνθείσης « νὰ θεωρηθῶν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν οἱ παραστάται τῆς Γαστούνης ὡς ἀπολοὶ πολῖται. » Ὅσον ἐν μέρει ἀναλυτικὴ καὶ θεωρητικὴ ἂν ἔγει-

χομένη μεγάλην ὠφέλειαν, καὶ μάλιστα τὴν διατριβὴν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος μᾶς ἔδωκεν ἐν παλαιῶν ὑπόσχεσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ Α' μέρους τῆς διατριβῆς του. "Ε. Αριθ. 8 τῆς εν. Εφημ. 1 ο. Εὐθὺς δὲ ἐκδόμεν τὴν συνέχειαν καὶ τὸ τέλος τῆς παρούσης διατριβῆς, συνηστῶμεν εἰς τοὺς Κυριεὺς πληρεξουσίου ὅλης αὐτῆς τὴν ἀνάγνωσιν.

Συνέχεια καὶ τέλος

τῆς πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Εφημερ. διευθυνομένης διατριβῆς, τῆς ὁποίας τὰ προηγούμενα κατεχωρίσθησαν εἰς τοὺς Αριθ. 7, 8, καὶ 10.

Ἐποθέτω εὐχαρίστω; ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἔγειναν χωρὶς ταραχῆς, χωρὶς ὁλοῦς, μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν, καὶ οἱ πληρεξούσιοι ἐσυναχθήσαν, καὶ ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἔκαμεν ἀρχὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βεδοῖα πολὺ ἀπελαύσαμεν, ἐὰν ἔγειναν ὅλα αὐτὰ, χωρὶς νὰ διδοῦν ἀφορμαὶ νέων διχονοιών, καὶ διαιρέσεων ἀλλὰ τίποτε δὲν ἐκατορθώσαμεν, ἐὰν φυλάξωμεν τὰς παλαιὰς ῥιζωμένας εἰς τὴν ψυχὴν μας. Ἀς λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παράδειγμα τῆς Α' καὶ Β'. ἐθνικῆς μας συνελεύσεως· ἂν ἔλειπον αἱ ἀμειδιᾶται ὑποψίαι ἀπὸ τὴν πρῶτην, τὸ πολιτικὸν μας σύνταγμα ἐγένετο καὶ τελειότερον, καὶ πλέον προσηρμοσμένον εἰς τὰ πράγματα, καὶ εἰς τὰς περιστάσεις τοῦ ἔθνους. Ἄν ἡ ἐπ' αὐτοῦ διαίρεσις δὲν ἐβασίλευεν εἰς τὴν δευτέραν, τὸ ἴδιον σύνταγμα ἤθελε λάβει ἐπωφελεῖς, καὶ ὅχι ἐπιβλαβεῖς μεταβολάς· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μίαν, καὶ εἰς τὴν ἄλλην αὐτῶν τῶν συνελεύσεων δὲν ἐφροντίσαμεν νὰ εὐρῶμεν, τί συμφέρει ἀπολύτως εἰς τὸ ἔθνος· τί προσαρμόζεται εἰς τὰς περιστάσεις του· πῶς ἡμῶν νὰ φθάσῃ καὶ ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῆς στερεώσεως τῆς ἀνεξαρτησίας του, καὶ τῆς εὐδαιμονίας του· ἀλλ' ἐλάδομεν ὡς θάσιν, τί συμφέρει μερικῶς εἰς τὸν δεῖνα, ἢ δεῖνα· τί προσαρμόζεται εἰς τὰς σχέσεις, καὶ περιστάσεις του, καὶ πῶς ὁ δεῖνα, ἢ δεῖνα ἡμῶν νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῆς φιλαρχίας, ἢ τῆς φανταστικῆς εὐδαιμονίας του· λέγω φανταστικῆς· διότι ἀληθῆς εὐδαιμονία δὲν ὑπάρχει διὰ κλῆνα πολίτην μερικῶς, ὅταν δὲν εὐδαιμονῇ τὸ κοινόν· ἡ εὐδαιμονία αὕτη ἡμῶν νὰ εἶναι πλάσμα τοῦ νοῦς του, ὅχι ὅμως καὶ νὰ γενῇ πᾶν. Ἀλλοίμενον εἰς ἐκεῖνον τὸν πολίτην, ὅστις νομίζει ὅτι ἡμῶν νὰ εὐτυχῇ, ἐν ᾧ δυστυχεῖ ἡ πατρίς του. Ἄν τὸ παράδειγμα τῶν δύο προλαβουσῶν συνελεύσεων μᾶς ὁδηγήσῃ, τί πρέπει νὰ κάμωμεν εἰς τὴν προσεχῶς συγκροτουμένην (καὶ δὲν ἡξεύρω ποῖον ἄλλο προσφύεστερον ἡμῶν νὰ εὐρῶμεν, διὰ νὰ ὁδηγηθῶμεν), δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία ὅτι θέλομεν γνωρίσει, ποῖαι αἰτίαι

ἔφεραν τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα καθ' ἐκέρτην παραπονούμεθα, καὶ θέλομεν τὰς ἐξαλείψει, διὰ νὰ παύσῃ καὶ τῶν ἰδίων ἀποτελεσμάτων ἡ συνέχεια.

Ἄλλ' ἐλπίζεις, θέλει μὲ εἰπεῖ τις, νὰ ἐξαλειφθοῦν τὰ πᾶθη ἀπὸ τὰς καρδίας μας, ὅταν ὁ ἴδιος τὰ νομίζῃς βαθύτατα ῥιζωμένα εἰς αὐτὰς, καὶ λέγῃς ὅτι ὑπετγράφησαν ἀπὸ τὴν τυραννίαν τεσσάρων αἰώνων; Οὔτε ἐγὼ δὲν ἐλπίζω, νὰ ἐξαλειφθοῦν διὰ μιᾶς, μ' ὅλον ὅτι γνωρίζω ὅτι ὅλα τὰ ἄλλα πᾶθη νικῶνται, ὅταν ὑπερισχύσῃ ἐν πάθος μεγαλήτερον, καὶ τοιοῦτον πάθος ἐπιθυμοῦσα νὰ εὐρεθῇ εἰς τὰς ψυχὰς μας ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος, ἡ ὁποία νὰ νικήσῃ ὅλα τὰ ἄλλα πᾶθη· ἀλλὰ δὲν νομίζω ἀδύνατον, τὸ νὰ μετριάσωμεν τὰ πρὸς ἀλλήλους ἀμειδιᾶται πᾶθη, διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ μείνωμεν σύμφωνοι εἰς τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα κυρίως εὐρίσκεται τὸ μερικόν μας συμφέρον· δὲν νομίζω ἀδύνατον, τὸ νὰ λησμονῶμεν εἰς τὰς ὥρας καὶ τῶν συνεδριάσεων ὅτι ὁ δεῖνα, ἢ δεῖνα εἶναι μερικοὶ μας ἐχθροὶ, καὶ ν' ἀκούωμεν τὰ προδλήματά των, ὅχι ὡς προδλήματα ἐχθρῶν, ἀλλ' ἀπλῶν πολιτῶν, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ εἶναι ὠφέλιμα, καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει ἢ νὰ τ' ἀπορρίψωμεν ἀνεξετάστως, ἢ νὰ τὰ πολεμήσωμεν, διότι ἐπροδλήθησαν ἀπὸ ἀνθρώπους, τοὺς ὁποῖους νομίζομεν ἐχθροὺς μας, ἀλλὰ μάλιστα νὰ τὰ ἐξετάσωμεν, καὶ νὰ ὠφεληθῶμεν ἀπ' αὐτὰ, ἐὰν εἶναι ὠφέλιμα. Νομίζω ὅτι μόνον ὅστις εἶναι ἐχθρὸς τῆς πατρίδος δὲν θέλει καταπεισθῇ εἰς τὴν μικρὰν συγκατάθεσιν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐλπίζω τὰ πλέον μεγάλα ἀποτελέσματα πρὸς ὄφελος τοῦ ἔθνους.

Τὴν αὐτὴν συγκατάθεσιν, ἢ καὶ ὀλίγον τι περισσοτέραν, ἐπιθυμῶ νὰ εὐρῶ καὶ εἰς τοὺς πληρεξουσίου ἐκάστου τμήματος ἐνωμένους, ὡς πρὸς τοὺς πληρεξουσίου τῶν ἄλλων τμημάτων. Πρέπει νὰ ἐξηγηθῶ. Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Πελοποννήσου, ἀκούοντες ἐν πρόδλημα γινόμενον ἢ ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίου τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, ἢ ἀπὸ τοὺς τῶν νήσων, δὲν πρέπει νὰ βιασθῶν ἢ νὰ τὸ ἀπορρίψουν, ἢ νὰ τὸ πολεμήσουν, μὲ τὴν ὑποψίαν ὅτι τὸ πρόδλημα γίνεται πρὸς ὄφελος τοῦ τμήματος ἐκείνου, ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίου τοῦ ὁποίου προβάλλεται, καὶ πρὸς βλάβην τῶν ἄλλων τμημάτων. Προκατειλημμένοι ἀπὸ τοιαύτην ὑποψίαν δὲν δύνανται οὐδὲ νὰ τὸ κρῖνουν ὀρθῶς· πόσον περισσότερο ἀδικοῦν τὸ ἔθνος, ἐὰν τὸ ἀπορρίψουν ἀκριτῶς, ἐν ᾧ εἶναι πιθανώτατον, τὸ πρόδλημα νὰ γίνεται μὲ σκοπὸν κοινῆς ὠφελείας; Ἀναγκάζομαι νὰ ἐπαναλάβω καὶ περὶ τῶν ἐπαρχιῶν ὅτι ἀνωτέρω εἶπα περὶ τῶν πολιτῶν μερικώτερον. Δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ ὑπάρξῃ ἀληθῆς εὐδαιμονία διὰ τοὺς κατοίκους ἐνὸς τμήματος, μιᾶς ἐπαρχίας, ὅταν τὸ ὅλον τῆς πολιτείας δὲν εὐδαιμονῇ. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμφέρῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον ὅτι βλάπτει τὰς νή-

ους, ἢ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα· οὔτε πάλιν εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, ἢ τὰς νήσους, ὅτι βλάπτει τὴν Πελοπόννησον. Καὶ αὐτὸς ὁ μερικισμὸς ἀκόμη εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀντιπαθείας, τὴν ὁποίαν οἱ τύραννοί μας ἐφρόντιζαν νὰ ἐμπνέουν, καὶ νὰ ὑποτρέφουν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν, τῶν διαφόρων τμημάτων. Ἄς νομίζωμεν ὅτι θέλομεν δυνηθῆ ν' ἀποτινάξωμεν τὸν γόν τῆς τυραννίας, ἐὰν δὲν κόψωμεν πρῶτον τὰς ἀλύτους αἰτίας τῆς διαιρέσεως, καὶ ἀντιπαθείας, μὲ τὰς ὁποίας ὁ τύραννος μᾶς εἶχε δεμένους χειροπόδαρα, διὰ νὰ μᾶς κρατῇ αὐτὸν τὸν ζυγόν. Ὅ,τι ἐσύμβερεν εἰς τοὺς τυράννους μᾶς νὰ κάμουν, διὰ νὰ μᾶς κρατοῦν εἰς τὴν δουλείαν, τὸ ἐναντίον συμφέρει βέβαια εἰς ἡμᾶς, ὅταν θέλωμεν ν' ἀντικαταστήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν. Αὐτοὶ ἤθελαν νὰ διεγείρουν τὴν ἀντιπάθειαν, νὰ ὀλιγοστεύουν, ἢ διόλου νὰ ἐμποδίζουν τὴν κοινωνίαν τῶν κατοίκων τῶν πλησιεστέρων, τῶν σχετικῶν ἐπαρχιῶν, ἢ τμημάτων· ἡμεῖς, κατ' ὀρθὸν λόγον, ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν τὸ ἐναντίον· νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν ἀντιπάθειαν· ν' αὐξήσωμεν τὴν κοινωνίαν· νὰ φέσωμεν τὴν ἑνωσιν. Τιοῦτον ἐστάθη τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου μας. Ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐθνικὴ συνέλευσις δὲν ἠμπόρεσε ν' ἀφιερῶσιν τὴν νομοτελεστικὴν δύναμιν εἰς ἓνα ἄνθρωπον, καὶ μ' ὅλον ὅτι πολλὰ τῶν μελῶν τῆς ἐγνώρισαν τὴν ἀνάγκην τοῦ πράγματος· τὸ ἐπρόβλεψαν, καὶ πολλὰ ὠμιλήθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ προσβλήματος· δὲν ἐπροσδιώρισεν ὅμως, ἢ ἐκλογὴ τῶν πέντε νομοτελεστῶν νὰ γίνεταί κατὰ τμήματα· ἀλλὰ τὴν ἀφιέρωσεν εἰς τὸ νομοδοτικὸν σῶμα· μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐγνωρίσαμεν, κατὰ δυστυχίαν, τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ τὸ γράμμα ἐφυλάξαμεν. Ἴσως εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς νὰ ἐφυλάχθη κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν· πάντοτε ὅμως ὑπερίσχυσε τὸ τμηματικὸν πνεῦμα. Δὲν ἤξεύρω τί θέλει ἀποφατίσει ἢ προσεχῶς συγκροτουμένη συνέλευσις. Ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω διορθωμένον ἐν ἀπὸ τὰ ῥιζικὰ καὶ μεγαλήτερα σφάλματα τοῦ πολιτικοῦ μας συντάγματος, τὴν εἰς πολλοὺς διαίρεσιν τῆς νομοτελεστικῆς δυνάμεως, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, τὴν νέκρωσιν τῆς· ἐὰν ὅμως δὲν γενῇ, κατὰ δυστυχίαν, αὕτη ἡ οὐσιώδης διόρθωσις, ἐπιθυμῶ καὶ νὰ μὴν ἀνανεωθῶν αἱ τμηματικαὶ ἐκλογαὶ τῶν νομοτελεστῶν, δηλ. νὰ μὴ κάμωμεν ἀρχὴν νὰ παρανομοῦμεν τὴν ἰδίαν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπογράφεται ὁ νόμος.

Τελειῶν τὴν μακρὰν διατριβήν μου, ὅχι διότι νομίζω ὅτι εἶπα ὅσα ἔπρεπε νὰ εἰπῶ, ἀλλὰ μὲ τὴν εὐχαρίστησιν, ὅτι θέλω δῶσει καὶ εἰς ἄλλους νύξιν νὰ εἰποῦν, καὶ νὰ ὠφελήσουν τὸ ἔθνος, προετοιμάζοντες τοὺς πληρεξουσίους εἰς σκέψεις ὁρθὰς, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα θέλει εἶναι ἡ σωτηρία του.

Α. Ν.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 25 Δεκεμβρίου.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ταύτας συνέη εἰς τὸν Γαλατᾶν μεγάλη πυρκαϊά, καὶ μᾶς ἐπροξένησε μεγάλην ἔννοιαν· διότι ἐφοβήθημεν, μὴ γένωσι τοῦ πυρὸς παρανόλωμα ὅλαι αἱ ξύλιναι οἰκίαι τοῦ μαχαλᾶ μας. Τὸ κατὰ πλάτος διάστημα, τὸ ὁποῖον διέτρεξεν ἡ πυρκαϊά, εἶναι ἀπὸ τοῦ πύργου, ὅπου εἶναι αἱ ταξέρναι, ἕως εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου· τὸ δὲ κατὰ τὸ μήκος ἄρχεται ἄνωθεν τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου, καὶ τελειώνει εἰς τὰ περικτεϊχίσματα περὶ τὸν Μουμχανᾶν. Ἐκεῖ ἐξαπλώθη ἡ πυρκαϊά ἕως εἰς τὰς θύρας τοῦ Χαδιαροχανίου. Διήρκεσε δὲ ἀπὸ τῆς δευτέρας ὥρας τὸ ἑσπέρας ἕως τῆς πέμπτης ὥρας τὸ πρῶτ', ἐν ᾧ ἔπνεε σφοδρὸς βορειοανατολικὸς ἄνεμος.

(Α. Θ.)

Ἐκ Σμύρνης, τῇ 31 Δεκεμβρίου.

Χθὲς ἐμδῆκεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ δίκροτον, Revenge ὀνομαζόμενον, φέρων τὸν ναύαρχον τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, τὸν ἱππέα Ἀρρῆν Βουρράρδον Νήλ (Neale)· ὡσαύτως καὶ τὸν Κύριον Στράτφορντ-Κάννιγγ, πρεσβυτῆς τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ, συντροφεύόμενον παρὰ τῆς συζύγου του. Ἐννέα Ἀγγλικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐνώθησαν εἰς τὸν λιμένα. Ἐμδαίνει προσέτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὁ ἀντιναύαρχος Δεριγνῆς, διοικητὴς τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας. (Α. Θ.)

Ἀριθ. 54.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ἐπιτροπὴ

Εἶδοποιεῖ

Ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς, ὡσάκις ὁ βροχερὸς καιρὸς, ἢ τοιμύτης τοῦ χειμῶνος δὲν συγχωρεῖ νὰ γίνεταί δημοπρασία εἰς τὴν ἀγορὰν (Πλάτανον) κατὰ τὴν ἑαυτὰ ἐπικρατήσασαν συνήθειαν, θέλει γίνεσθαι ἡ δημόσια πώλησις εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ὑπ' Ἀριθ. 229 ὁσπετίου ὅπου κατοικοῦσιν οἱ Κύριοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ν. Ὑδρας.

Ἐν Ναυπλίᾳ, τῇ 12 Ἰαν. 1826.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Τρικεύπης.

Κ. Ζῶτος.

Ἀναγν. Ζαφειρόπουλος

Ὁ Γραμματεὺς

Διευκρίνης Σκοῦ

νεν ἡ σημερινὴ φιλονεικία περὶ τοῦ, ὡς κατὰ νόμον ἔπραξε τὸ Βουλευτικόν, καὶ ἀναλόγως τοῦ χαρακτήρος του, παραδίδον εἰς φυλακὴν τοὺς ῥηθέντας Βουλευτάς πρὶν κατὰ τὸν § 56 τοὺς γυμνώσῃ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔφερον δημόσιον καὶ ἱερὸν χαρακτῆρα δὲν ἡμῶρεσα εἰς τὸ τέλος τῆς φιλονεικίας, παρὰ νὰ εὐρεθῶ βαθύτερα πεπεισμένος, ὅτι ἡ πράξις αὕτη τοῦ Βουλευτικοῦ, ἀντιβαίνουσα προφανῶς εἰς τὸν ὁργανικὸν νόμον, εἶναι παράνομος καθ' ὅλην τὴν ἑκτατὴν, καὶ ἡ ἀδικία τῆς θέλει φέρει τὰ πλέον ὀλέθρια ἀποτελέσματα εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν διοικητῶν, καὶ τῶν λοιπῶν πολιτῶν, καὶ θέλει βαθμὴδὸν ἐπιφέρει ὀλικὴν τοῦ πολιτεύματός μας τὴν παράδοσιν. Ἐναντίον λοιπὸν μιᾶς τόσο ἐπιβλαβοῦς παρανομίας διαμαρτύρομαι σήμερον, καὶ κατὰ τὴν τάξιν ἀπαιτῶ, ἡ διαμαρτύρησίς μου νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἐπίσημην δημοσευσιν.,

Ἐ γ χ ῶ ρ ι ο ι εἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ί ο υ .

Ἐλάδομεν γράμματα ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν τοῦ Μεσολογίου στρατοπέδου, τὰ ὁποῖα φθάνουσιν ἔως εἰς τὰς 31 τοῦ πασελθόντος Δεκεμβρίου. Ἐκ τούτων μανθάνομεν ὅτι κατὰ τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπεφασίσθη καὶ ἐστάλη ἐντὸς τοῦ Μεσολογίου βοήθεια 600 ἀνδρῶν ὑπὸ τοὺς στρατηγούς Χρῆστον Μακρὺν καὶ Χρ. Φωτομάραν. Τὸ Μεσολόγιον διὰ τοὺς γενναίους αὐτοῦ ὑπερασπιστάς ἀντέχει εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ δὲν εἶναι κανεὶς κίνδυνος· τῶρα μάλιστα, ὅτε ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ ὁ ἐλληνικὸς στόλος, ὅστις, ὡς μανθάνομεν ἄλλοθεν, εὐρίσκεται ἀγαχμένος ἔμπροσθεν τοῦ Μεσολογίου, ὁ δὲ ἐχθρικός εἰς Πάτρας καὶ εἰς τὰ φρούρια. Τὸ ἐκτὸς τοῦ Μεσολογίου στράτευμα ἦτον ἔτοιμον νὰ κινηθῇ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ πιάσῃ τὰς ἀναγκαίας θέσεις, ὁποῦθεν δύναται νὰ βλάβῃ τὸν ἐχθρὸν περισσότερον.

— Ἡ ἀσθένεια τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας Ἀλεξάνδρου ἦτον λοιμικὴ, ἣτις διήρκεσε 12 ἡμέρας. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος κατὰ τὴν 19 Νοεμβρίου, εἰς τὰς 11 ὥρας καὶ 52 λεπτά. Ὅτι ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐπροξένησε μεγίστην λύπην εἰς τοὺς ὑπηκόους του δὲν εἶναι ἀμφισβολία. Ὁ μέγας Δούξ Κωνσταντῖνος ἀνηγερεῦθη αὐτοκράτωρ. Κατὰ τὰς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως νεωτέρας εἰδήσεις ὁ νέος αὐτοκράτωρ δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμη εἰς Πετρούπολιν, ὅπου ἐπροσμένετο.

Κηρύττομεν μετ' εὐχαριστήσεως τὸ εὐγενὲς καὶ πατριωτικὸν τφόντι ἔργον Ἑλλήνος, ὅστις ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τοῦ νὰ πολεμῇ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, καὶ ἤδη κατεγράφη εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα. Ὁ πατριώτης Σωτήριος Σαρῆς, προσφέρων

ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, προσφέρει ἐν ταῦτῳ εἰς τὸ σύνταγμα ὡς κληρονομίαν καὶ τὰ κτήματά του, ὡς ἐκ τῆς ἀκολουθοῦσας πρὸς τὸν συνταγματάρχην, Κύριον Φαβιέρον, γαλλιστὶ γεγραμμένης ἐπιστολῆς του γίνεται δῆλον.

Κύριε συνταγματάρχα!

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ πατρίς μου ἐπίατε τὰ ὅπλα, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τῆς τυραννίας καὶ τῆς μοχθηρίας τῆς Ὀθωμανικῆς δυνάμεως, καὶ ἐγὼ, ὡς τέκνον τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔλειψα ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκδουλεύω τὸ κατὰ δύναμιν, τρέχων περὶ τοῦ, ὅπου ἡ πατρίς εἶχε χρεῖαν. Ἀλλ' ἀπ' οὗ ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ἀταξίας παρήλθε, καὶ ὅτι δὲν δυνάμεθα ἄλλως νὰ διατηρήτῃμεν, ὅσα ἀποκτήσαμεν, εἰ μὴ διὰ τῆς εὐταξίας, τοῦτο ἔκαμε καὶ εἰς ἐμὲ αὐτὸν μεγίστην ἐντύπωσιν, ὥστε παραιτήσα οἰκείᾳ θελήσει τὴν ἀταξίαν, καὶ κατεγράφη εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα, διὰ νὰ ἀποθάνω ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μου· καὶ διὰ νὰ δείξω καλῆτερα, ὅτι τοιοῦτον εἶναι τφόντι τὸ ἀληθὲς φρόνημά μου, προσφέρω καὶ ἀφίνω εἰς τὸ σύνταγμα τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος τὴν ἐν Ἀθῆναις οἰκίαν μου, καὶ τὸν ἐν Μαρουσίῳ κῆπον μου, διὰ νὰ τὰ λάβῃ καὶ ἀπολαμδάνῃ ὡς ἴδιον κτῆμα μετὰ τὸν θάνατόν μου δυνάμει τῆς παρούσης μου ἐκδηλώσεως, τὴν ὁποίαν κάμνω, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε δεχθῇ μετ' εὐμενείας.

Μένω, Κύριε, μετὰ τὸ ἀνήκον σέβας

Ἐν Ἀθῆναις 17 Δεκεμβρίου 1825.

ταπεινότητός σας δοῦλος Σωτήριος Σαρῆς.

Εἰς τὸν Ἀριθ. 10 τῆς ἐφημερίδος μας ἐξεδώσαμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ Β' μέρους τῆς πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος διευθυνθείσης διατριβῆς περὶ τῆς προσεχῶς συγκροτουμένης ἐθνικῆς συνελεύσεως· τὴν δὲ συνέχειαν, καὶ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς διατριβῆς ἀφήσαμεν ἀνέκδοτον ὅχι μὲ ἄλλον σκοπὸν, εἰμὴ διὰ τὴν ὁποίαν παγετηρήσαμεν ἀργυρίαν εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν πληρεξουσίων, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δικαίῳ ἐλάδομεν ἀμφισβολίαν, εἰν θέλωσι συναχθῇ ἢ ὅχι. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς διατριβῆς ἦτον μάλιστα τὸ νοθετικώτερον, καὶ ἐπιθυμούσαμεν νὰ ἐκδοθῇ ἢ συγχρόνως μετὰ τὴν συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως, ἢ ὀλίγον τι προτύτερα, διὰ νὰ φέρῃ καὶ περισσοτέραν ὠφέλειαν. Ἦδη δὲ πληροφοροῦμεν ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐπαρχιῶν ἔγιναν, καὶ γίνονται αἱ ἐκλογαί, καὶ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς προσεχῶς συγκροτήσεως τῆς συνελεύσεως, ἐκδίδομεν αὐτὸ μὲ τόσον περισσοτέραν εὐχαρίστησιν, καθ' ὅσον δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑποπτεύσῃ καὶ ὁ διευθύνων τὴν διατριβὴν πατριώτης, ὅτι ἐμποδιζόμεθα ἀπὸ τίνος ἄλλης αἰτίας νὰ καταχωρίσωμεν ὀλόκληρον τὴν διατριβὴν του εἰς τὴν ἐφημερίδα μας· τὸν εἰδοποιούμεν μάλιστα ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως θέλομεν δεχθῇ καὶ καταχωρίσει καὶ ἄλλας παρομοίας του διατριβὰς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐλπί-